

барутъ въ една стая, станало избухване и монастиря се подпалилъ. Войводата попъ Харитонъ се случилъ въ стаята, та огньтъ го засегналъ и му изгорилъ лицето и очитъ. Страшно нараненъ и безъ очи, той легналъ въ друга стая да се лѣкува. Дружината останала безъ войвода. Ала намѣрилъ се другъ смѣлъ войвода, който почналъ да командва дружината. Турцитъ не могли да навлѣзътъ въ монастиря. Най-сетне пристигналъ чакъ отъ Шуменъ Фазлж-паша съ топове и бомбардиралъ както монастирскитъ сгради, така и позициитъ на бунтовниците. Презъ огъня на монастиря и презъ обсадата на турцитъ, бунтовниците се хвърлили на ножъ. Нощта била тъмна като въ рогъ и дъждовна. Борбата била грозна. Много турци и възстаници паднали. Едни отъ бунтовниците сполучили да се изкубнатъ отъ обсадата, а други загинали. Турцитъ влѣзли въ монастиря и го изгорѣли.

Севлиевското възстание. Ново село. — Габровскитъ възстаници подъ воеводството на Цанко Дюстабановъ, отишли до Севлиево и се събрали съ възстаналитъ на 1-и май българи въ селата Батосево, Кръвеникъ и Ново-Село. Въ Ново-Село се събрали главнитъ войводи Ионко Карагйозовъ и Дюстабановъ. Възстаницитъ заели околнитъ проходи и образували малка *свободна държавица* съ столица Ново-село. Турцитъ зели да ги нападатъ, но тѣ се държали храбро и цѣли десетъ дни побеждавали и отблъсвали враговетъ си. Ала турцитъ събрали голѣма сганъ отъ околнитъ турски села и нападнали отъ всѣкъде. Народнитъ борци останали малко, били се до край и най-сетне се прѣснали по Балкана. Турцитъ изгорили селата и задигнали всичкия имъ имотъ.